

I. РАБОТ. Ти какво, за ржката ли си дошелъ? Какво ти е?

III. РАБОТ. Натъртена е нещо.

I. РАБОТ. А че доктора ще ти помогне ли на натъртено?

III. РАБОТ. Все по разбира той.

I. РАБОТ. Разбира вѣтърь! Азъ, отъ саба си още знаа - на натъртено - лукъ. Лучецъ, лучецъ на натъртено. Така да знаешъ. Турни кълцанъ лукъ, пакъ после, ако не мине, магаре ми кажи.

II. РАБОТ. /мълчи умисленъ до това време/ Ти все знаешъ.

I. РАБОТ. Зная зеръ. Сега което зная - зная.

II. РАБОТ. А за очитѣ си цѣръ зацо не знаешъ, ами при доктора си дошелъ?

I. РАБОТ. Е, то за очитѣ е друго. И на тѣхъ имъ знамъ цѣра, на мойте очи.

III. РАБОТ. Хай-де де, какъвъ е?

I. РАБОТ. Младостъ. /втория и третия работници се смѣятъ. Влизатъ IV, V, и VI работници. VI-раб. е съ патерица. Единия му кракъ е превързанъ/

I. РАБОТ. Не сме били само ние за докторъ.

IV. РАБОТ. Не бой се, лека - полека, както върви, по цѣла смѣнаще идваме.

V. РАБОТ. Трай, че иде доктора съ онова куче...

III. РАБОТ. Че какво като иде, за него сме дошли я. Него чакаме. Или да я оправятъ или...